

TERVE JA ELUJÕULINE INIMVARA

Mart Raukas

Ettekande põhiosas arutlen ma alustuseks rahvasuus viimasel ajal laialt levinud väljendite nagu „haige ühiskond“, „petu-ühiskond“ ning „klikivõim“ võimalike tähenduste üle. Millele need rahvalikud väljendid osutavad?

Kui Petu-ühiskond oma vastandit immiterib, siis mis on täpsemalt see, mis Petu-ühiskonda tema vastandist eristab? Kas elujõuline tähendab paratamatult tervet ja ihaldusväärset? Mis asi on „inimvara“? Püüdsin seda väljendit nii vana- kui uuskreeka keelde tõlkida, ega suutnud tulemusi vaadates naerust hoiduda.

Edasises räägin ma muljetest ja tähelepanekutest, mida olen teinud oma reisidel Kreeka klassikalise- ja hellenistliku perioodi ajaloolistesse kohtadesse, kus paiknesid omaaegsed filosoofia koolid ja asklepionid.

Jätkuarutluses toon ma vastavalt vajadusele sisse kontseptuaalse ranguse ja loogilis-väitelise struktuuri, kuid püüan seda alustuseks arutelude elavuse ja avatuse huvides vältida.

Mõtete parema selgituse huvides olen plaaninud võimaluse kasutada füsiognoomilisi ja akustilisi argumente, mis võivad mõningatele kuulajatele mõjuda shokeerivalt.